

Notícia dels Amics dels Castells, de Tortosa

Aquests últims dies -com si d'un regal de Reis es tractés- he rebut, i no sé exactament quina bona mà me les ha enviat, algunes de les publicacions que edita l'Associació Amics dels Castells Nucli Antic de Tortosa, creada el 1996 i, per tant, a punt de fer 25 anys de treball en defensa del patrimoni general de la ciutat i rodalia immediata.

Contemplant aquests exemplars -tan bellament editats, en color i paper satinat, tan intensament documentats per professionals diversos de la cultura- quedo meravellat i agradablement sorprès de la feinada d'estudi, difusió i reivindicació que es realitza en aquest país, amb el doble missatge d'alertar els diferents nivells de la nostra administració per salvar aquest patrimoni -històric, arqueològic, arquitectònic, urbanístic, musical, artístic, etc-, la

permanència del qual sempre està a la corda fluixa, i per l'altra banda, en paral·lel, intentar associar la societat (valgui la redundància) perquè s'involucri en aquesta defensa, a través de les mil maneres possibles de fer-ho.

Jo havia anat seguint per la premsa algunes activitats dels Amics -les Diades que celebren cada any, les seves campanyes per salvar panys de la impressionant muralla que envolta Tortosa o el vell edifici del Mercat del Peix, les trobades i congressos que es feien, etc-, però, no podent arribar a tot arreu, no m'hi entretenia gaire.

Algunes vegades havia entrat a l'edifici, vora el Portal del Romeu, on tenien la seu, que van haver de deixar pels problemes materials que ja sabem (dificultats de pagament), però, més enllà, no en sabia massa més. Ara, ja dic, donant un cop d'ull a aquests exemplars, em faig càrrec de l'envergadura

del que tota aquesta gent -enmig de la qual veig la presència de molts i estimats amics meus- ha arribat a fer (i del que continua fent) per a ser una presència activa en el conglomerat vivent de la

“Les ciutats -i més si són de la categoria històrica de la capital de l'Ebre- no poden ni han de convertir-se en parc temàtic de la postmodernitat neoliberal”

Tortosa bimil·lenària.

I és que -“Ho sap tothom i és profecia”, que deia el poeta Foix, les ciutats -i més si són de la categoria històrica de la capital de l'Ebre- no poden ni han de convertir-se en parc temàtic de la postmodernitat neoliberal, carac-

teritzada pel mal gust, la xabacneria, la congestió demogràfica, la velocitat rodada o una tecnologia deshumanitzant. Tot això afecta els espais que els temps ens han deixat, uns espais i edificis fets a mesura humana, amb gran saviesa constructora, i que avui han quedat engolits, desvirtuats i silenciats per aquest món dels desnonaments provocats pels grans taurons de l'economia global, capaços i decidits a esborrar del mapa humà tot indici d'història passada.

Per tot això he llegit amb devoció els treballs de dignificació i salvament que han escrit, entre d'altres, Ramon Miravall, Albert Curto, Joan-Hilari Muñoz, Àlvaro Arasa, Xavier Aragó, Jesús M. Tibau, Antoni López Daufí, Ramon Ruiz, Jordi Mulet Baubí, Irene Prades, Josep F. Moragrega, Xell Aixarch, Òscar Cid, Tessa Calders (filla de Pere Calders), Jordi Costea Balagué, Carlos Martorell, Ricardo

Xavier Garcia
escriptor

Gascón (Dilluns d'Art al Forn), Marina Pallàs, homes i dones de gran preparació (historiadors, arquitectes, urbanistes, enginyers, periodistes, bibliotecàries, activistes de la cultura, el turisme, etc), tots els quals honoren Tortosa i el seu territori aportant la seva crítica constructiva i, alhora, solucions per no deixar-se arrabassar els senyals del nostre passat. Els Amics dels Castells volen ser més (amics-delscastells@gmail.com).